

29. november 2004

Besvarelse af spørgsmål 5 (L 63) stillet af Erhvervsudvalget den 22. november 2004.

**ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET**

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål 5:

Ministeren bedes oplyse, om det er korrekt, at Konkurrencelovsudvalget i forbindelse med forslaget til 1997-loven, kom frem til, at man i Danmark var meget mere tilbøjelig til at foretage prisindgreb end i EU, der aldrig har gjort det, hvorfor virksomhederne retssikkerhedsmæssigt burde have en beskyttelse i form af en "1-årsregel".

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

oem@oem.dk

www.oem.dk

Svar:

Efter den dagældende konkurrencelov, lovbekendtgørelse nr. 114 af 10. marts 1993 med senere ændringer, kunne Konkurrencerådet i medfør af § 13, i op til et år ad gangen, fastsætte, at angivne priser eller avancer ikke måttøverskrides eller at bestemte kalkulat ionsregler skulle anvendes.

I Konkurrencelovsudvalgets betænkning nr. 1297, anføres det på side 82, at "I konkurrencelovens § 13 er der givet hjemmel til at foretage direkte prisindgreb. Denne indgrebsmulighed skal i henhold til lovbemærkningerne kun anvendes subsidiært, i forhold til andre indgreb. [...]. Prisindgreb er i praksis næsten ikke blevet anvendt."

Der er ikke i den sammenhæng anført nogen betragtninger om, hvorledes praksis med prisindgreb i EU var på det tidspunkt.

Det fulgte af § 20, stk. 3 i Konkurrencelovsudvalgets udkast til ny konkurrencelov, der er indeholdt i betænkningen side 369ff., at Konkurrencerådet skulle kunne udstede påbud om prisindgreb for indtil et år ad gangen.

I lovbemærkningerne til bestemmelsen blev det anført, at "Bestemmelsen i stk. 3 angiver, at påbud efter stk. 2, nr. 3 [prisindgreb], kan fastsættes for op til et år ad gangen. Bestemmelsen forhindrer ikke, at der efter forhandlinger efter § 15 indgås aftaler med virksomheder om længerevarende ordninger."

Hensynet til virksomhedernes retssikkerhedsmæssige beskyttelse er ikke anført som direkte begrundelse for tidsbegrænsningen på ét år. Med henvisningen til § 15 udelukkede Konkurrencelovsudvalget således heller ikke, at en virksomhed med henblik på at bringe et misbrug til ophør – efter forhandling med Konkurrencerådet – fulgte nærmere angivne priser

eller avancer i mere end ét år.

Forslaget om, at ophæve den gældende § 16, stk. 2 – og dermed den gældende ”1-årsregel” – er vigtig for at sikre en effektiv beskyttelse af de virksomheder, der har været udsat for et misbrug. En ophævelse vil således fremover kunne stille virksomheder, der har været udsat for et misbrug, i en mere sikker situation end ved en beskyttelse for ét år ad gangen.

Endvidere vil en ophævelse af ”1-årsreglen” indebære, at Konkurrencerådet får de samme beføjelser som EU-Kommissionen i forbindelse med udstedelse af påbud om prisindgreb.

Endelig skal det bemærkes, at erfaringerne viser, at Konkurrencerådet efter den nugældende konkurrencelov endnu ikke har udstedt påbud om egentlige prisindgreb dvs. fastsættelse af konkrete priser, der skal efterleveres af en virksomhed. Når Konkurrencerådet finder, at en virksomheds priser og rabatter giver anledning til konkurrenceproblemer, gribes der i stedet typisk ind over for virksomhedens bagvedliggende prisberegningssystemer og kriterierne for at yde rabatter.

Det sikrer, at virksomheden fortsat, inden for disse rammer, har fleksibilitet i prisfastsættelsen i konkrete handelsforhold. Som eksempel kan nævnes, at Konkurrencerådet i afgørelse af 29. maj 2002 i MetroXpress Danmark A/S mod Berlingske Gratisaviser A/S ikke påbød Berlingske Gratisaviser A/S at fastsætte bestemte priser, men i stedet påbød at Berlingske Gratisaviser A/S skulle ophøre med at fastsætte priser på rubrik – og tekstannoncer i Urban, der ikke giver dækning for de gennemsnitlige variable omkostninger.